

חדוה הרכבי

להתראות, בן

ממול מצלמת הרובוט,
 הרקדנים,
 קורי העכביש,
 הקרע,
 נהמת הפגרים
 מתחת לעצים השחרים,
 חֵי ת ה ל י ל ה של אבות ישורון שאתה כל כך אוהב
 להסתכל עליה, להקשיב לה, לחיד אליה,
 לנבר בין המנדולינות שלה,
 עם כדורי הפלסטיק שלה,
 לראות אותה משתרעת על המחצלת,
 מזיזה משהו, מהרהרת במשהו אחר,
 להרוות את צמאונה בשצריה,
 לשים את ראשה על כתפיה,
 להאזין לדעותיה.
 מה דעותיה. אני מתכוננת החפש
 שלה, האמץ, הגאוניות,
 ההתפוררות, הרקבון, היפי,
 הפער בין מה שיאמן לבין מה שלא
 – דברים שגרתיים, אתה יודע –
 כמו העצים השחרים שהתחילו לצרח ולצוח
 ולשאג

וזו שזוחלת עכשו, באישון לילה,
 על חוט השערה, באמצע ים סוער,

זוּחַלַת עִירְמָה, מֵהֶלֶב, מִקְנָנֶת בְּאוֹר,
מִתְפַּתֶּלֶת, עוֹבֵרֶת אֶת הַקְּצָה,
מִקְנַטֶּרֶת אֶת הַקְּהֵל.
אֶלָּא מָה.
זֶה הַמְדִּיּוֹם שְׁלָה.
בְּעֶצֶם, הַסּוּד.
בְּעֶצֶם, הַיְסוּרִים שֶׁל הַסּוּד.
אֲנִי חוֹזֵר לְדַבְּרִים שְׂאֵמְרֵי לֶךְ בְּהַתְחִלָּה:
זֶה מְמַלֵּא אוֹתִי אֲשֶׁר עָצוּם לְשׁוֹחַח אֶתְךָ.
יֹתֵר מִחֲבוּק.
יֹתֵר מִדְּמִיּוֹן.
יֹתֵר מִהֶאֱרָה.
לְשׁוֹחַח אֶתְךָ וְהֶאֱרָה.
לְשׁוֹחַח אֶתְךָ כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מֵתְחִילָה לְזֹרַח בְּעֶרְגָה,
בְּלִי לְדַעַת אִיפֹה לְהִנִּיחַ אֶת נְבִיחוֹת הַכְּלָבִים –
בְּפָנִים אוֹ בְּחוּץ, אוֹ, כָּאֵן,
עַל חוּט הַשְּׁעָרָה.
לְשׁוֹחַח אֶתְךָ וּלְצַהֵל כְּמוֹ שְׁנֵי חֲלוֹמוֹת-בְּהֶקְיִין
נְמוּגִים בְּאוֹר הַקָּטָן שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ, עַל חוּט הַשְּׁעָרָה,
מִתְמוּגְגִים זֶה בְּזֵרוּעוֹתֶיהָ שֶׁל זוֹ
כְּאוֹת נְפִשָׁנוּ.
מָה שֶׁנִּפְלָא הִיא לְשִׁמְעַת אֶת הַשֶּׁמֶשׁ מִתְלַהֶבֶת, מְרִיעָה,
מִשְׁתַּוְּקָקֶת, יוֹצֵאת מִגְדָּרָה, מְעִרִיצָה אוֹתְךָ. מִהֶפְנִטַת מִמְךָ.
סוּגְרֶת לֶךְ.
וְזֶה שְׁעֶכְשׁוֹ

כָּל הַדְּלֵתוֹת מְפֹזְרוֹת עַל הָאָרֶץ –
הַחֲלוֹנוֹת, הַיְלִיחוֹת, הַמְּגָשִׁים, הַמְּגָבוֹת, הַסִּיגְרִיּוֹת, הַסְּקָטִים, הַכְּסָף,
הַזְּקָט, הַגִּינָס, מְכוֹנֵת הַגְּלוּחַ, הַעֲתוּנִים, אֶלְבוּס-תְּמוּנוֹת מִן הַיְלָדוֹת,
הַתְּפֹסֵן בְּשָׂדֵה הַשִּׁיפוֹן, הַבִּיסקוֹיטִים, הַפְּרוֹת, הַלְּחָם, הַדְּבֶשׁ,
רִיחוֹת פְּרָחֵי הַגְּרָנִיּוֹם, הַקִּירוֹת
שֶׁבְּעָרוֹ כָּל הַלֵּילָה.
אֶתְּךָ חוֹגֵג. אֶתְּךָ מוֹצֵף. אֶתְּךָ מְכַל מְרַחֵק. אֲנִי מִתְכַּוְּנֶת,

עֵינֶיךָ, מִבֵּט עֵינֶיךָ, הַמִּבֵּט בְּעֵינֶיךָ, אֵיךְ לְתֹאֵר
אֶת הַמִּבֵּט בְּעֵינֶיךָ, הַמִּבֵּט בְּעֵינֶיךָ,

אֲנִי בְּאֵמֶת רוֹצֵה לְדַעַת אֵיךְ לְתֹאֵר אֶת הַמִּבֵּט בְּעֵינֶיךָ
עִם רַעַשׁ הָעֲנָנִים בְּמִבְּט שֶׁל עֵינֶיךָ.
אֵיךְ אֲרֻצֶּה לְתֹאֵר אֶת רַעַשׁ הָעֲנָנִים בְּמִבְּט שֶׁל עֵינֶיךָ.
אֵיךְ אֲרֻצֶּה לְהִשְׁקִיט אֶת רַעַשׁ הָעֲנָנִים בְּמִבְּט שֶׁל עֵינֶיךָ.
אֵיךְ אֲרֻצֶּה שֶׁתְּבוֹא, כִּכָּה, פְּשׁוּט, מְהִיר, קֶצֶר-רוּחַ, פְּרוּעַ, יְהִיר,
חֲצוּף, בוֹטָה, מַחְסָפֶס, מִזִּיעַ, נִלְהֵב, וְכִמוֹ תְּמִיד,
בוֹעֵר מְגַעְגּוּעִים.
וְזֶה שֶׁעֲכָשׁוּ כָּל הַגְּבוּלוֹת נִפְרָמִים.
לְשׁוֹחַח אֶתְךָ וְלִהְזַכֵּר לְהִזְכֹּר לְהִזְכֹּר
עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּמֵה לְהִזְכֹּר.

לְשׁוֹחַח אֶתְךָ וְצַפּוֹר שׁוֹתֶתֶת דָּם נִגְרָרֶת אַחֲרֶיךָ
וְצַפּוֹר מְפָרֶרֶת אַחֲרֶת חוֹזֶרֶת לְרַחֹב, מִתְפַּזֶּרֶת
עַל הַפְּתָחִים, נִצְמָדֶת לְאִיזוֹ פְּנֵה, צוֹפֵה, מְנַקֶּרֶת,
מְנַסֶּה לְחֹזֵר לְאֹוִיר,
מִתְפַּרְצֶת בְּבִכִּי.

גַּעְגּוּעִים מְרַעֲדִים אֶת הָעוֹלָם.
לְשׁוֹחַח אֶתְךָ וְגַעְגּוּעִים שֶׁלֹּא הָיוּ כְּדָגְמָתָם.
וְזֶה שֶׁאֲנִי מַחְבֵּקֶת אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ בְּזוּעוֹתֵי.
אַתָּה יָשׁוּן, אַתָּה עֵר, עוֹצֵם אֶת עֵינֶיךָ, מַחֲיָה
לְתוֹךְ כְּפוֹת יְדֶיךָ, מְצַטְנֵף בְּכַגְדֶּיךָ לְצַדִּי,
נוֹגֵעַ בְּאַצְבָּעוֹת יְדֵי, גוֹלֵשׁ
אֶל הַצַּד הַשְּׂנִי, כּוֹרֵךְ אֶת זְרוּעוֹתֶיךָ,
צוֹנֵחַ עַל בְּטֵנִי, עַל יְרִכִי,
עוֹלֵה עַל גְּדוֹתֶיךָ,
מְגַדִּישׁ אֶת הַסָּאָה.
וְזֶה שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ חִפְשִׁים.
אֲנַחְנוּ חִפְשִׁים. אֲנַחְנוּ חִפְשִׁים.
וַיֵּשׁ לָךְ אֶת עוֹלָמְךָ, כִּכָּה, פְּשׁוּט,

לחיות את חייך. להיות מה שאתה. כל מה שעולה על דעתך. חייך,
חייך,

אני חוזרת לדברים שאמרתי לך בהתחלה.
שום דבר לא יקר לי מלבד חייך – משאלותיך, שגינותיך, תמימותך,
מה עובר עליך, איפה אתה ישן, איזה בגדים אתה לובש, מאכליך,
דברים שאתה משתוקק בכל מאודך, מנסה לגלות על עצמך, מאמין שתוכל,
יודע שזה לא ילך, נע בחסר מנוחה, צוחק בהסח הדעת,
מתנהג כמו ליצן, מנבל את הפה, יוצא מפליך, נרצע,
מצמיד את אזניך אל מרחבי האור הגדולים, ככה,
פשוט, מתבונן בעוברים ושבים, משתאה,
שואל את עצמך, עונה לעצמך,
קופץ מאסוציאציה לאסוציאציה,
הולך לאבוד מרב רעשים,

מבלה בברים, שותה, מצית סיגריות, מנגב את המצח,
מתנשף, נכסף לכל עובר־ארח מזדמן, מדמין
בחורים ירושלמים פייתאר ליד בחורים ירושלמים פייתאר,
מניח את ראשו על הדלפק, נרדם
וחולם על הגבעות האדמות, איפה בדיוק
הגבעות האדמות,
עולה ויורד בין הגבעות האדמות.
רוקד כל הלילה.
כבר כמעט לא רוקד.
מענה את פניך. מבליג.
מנער את בגדיך. ממשיך.
ממשיך.
אתה ממשיך.

לפעמים יש צער בעיניך.
הדלת נסגרת. אתה יושב על הרצפה, שותק, מהרהר,
מדבר עם אף אחד, בקשי שם לב מה אני אומרת, מסרב
להניח לי להכנס, שותה עוד גין אחד והולך

אֶל הַגְּבֻעוֹת הָאֲדָמוֹת – אֵלֶּה שְׁצִירַת אֶז,
 עוֹד לִפְנֵי שׁ,
 וְאֵלֶּה שְׁצִירַת, שָׁם,
 בְּעִשְׂרֵה־לָּשָׁשׁ לַפְּנוֹת־עָרֵב,
 אֶתְמוֹל.
 מָתִי תְּבוֹא?

מָתִי תְּבוֹא?

אֲנִי אוֹהֶבֶת אֶת הַרְגֵעַ הַזֶּה שֶׁבּוֹ אַתָּה מְגִיחַ
 בְּחֵשָׁאִי, בְּהַפְתָּעָה, מִתְעַלֵּם מִכָּל מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים,
 שׁוֹכַח אֶת עֵצְמֶךָ מֵאַחֲרֵי תְּרִיסִים מוֹגְפִים, מְסִיט אֶת הַוִּילוֹנוֹת,
 מִתְמַתַּח, מִתְרַחֵץ, מִתְעַנֵּג עַל הַשְּׁטִיחַ, שׁוֹכַח אֶת הָעֵתִיד.
 מִשְׁתַּנֵּה. לֹא מִשְׁתַּנֵּה. אֲנִי מִדְּבַרְתָּ עַל מוֹסִיקָה.
 עַל אִשְׁר. עַל עֵצֵב. עַל עֲבָדוֹת.
 וְזֶה שְׁאַנִּי מִחֶבְקֶת אוֹתְךָ עִכְשׁוֹ בְּזֵרוּעוֹתַי.
 וְנִפְלָא. נִפְלָא. נִפְלָא. זֶה נִפְלָא.
 מָתִי תְּבוֹא? מָתִי תְּבוֹא? מָתִי תְּבוֹא?

אֲנִי חוֹזֵר לְדְבָרִים שְׁאַמְרַתִּי לְךָ בְּהִתְחַלָּה:
 לְחֵיוֹת עַל חוּט הַשְּׁעֵרָה זֶה כָּךְ אֶלְמִנְטָרִי.
 לְחֵיוֹת עַל חוּט הַשְּׁעֵרָה זֶה כָּךְ יֵצִיב.
 לְחֵיוֹת עַל חוּט הַשְּׁעֵרָה וְרִקוֹת.

לְחֵיוֹת עַל חוּט הַשְּׁעֵרָה וּבְעֵדִינּוֹת שְׁלֹא הִיְתָה כְּמוֹהָ,
 לְתַפְסֵי אֵיזָה הַרְף־עֵינַי נְדִיר, לְהִנִּיחַ אוֹתוֹ עַל הָאֲדָמָה, בְּגִנָּה,
 סְמוּךְ לְזִרְיָהָ, לְעֵשׂוֹת הַלּוּלָה מִכָּל הַדְּאָגוֹת, הַחֶסֶר, הַתְּלָאוֹת,
 הַדְּחִף הַמְּטָרֶף לְהֶאֱחֹז בְּמִשְׁהוֹ.
 לְחֵיוֹת עַל חוּט הַשְּׁעֵרָה וּלְצִיר בְּקוֹ שֶׁל עֶפְרוֹן אָדָם
 הַמוֹן פְּרָחִי־מֵהַפְּכָה עִרְמִים, רְעֵבִים,
 לְמִצָּא לָהֶם מַחְסֵה
 מִפְּנֵי הָרוּחַ.

לְחֵיוֹת עַל חוּט הַשְּׁעֵרָה וּגְלִמּוּדִים שְׁנִרְדְּמוּ בְּצַד שֶׁל הַחֶשֶׁךְ,
 עִם הָאֲצִבְעוֹת הַמְּשִׁתּוֹקְקוֹת הָאֵלֶּה,
 הַבְּרָכִים הַמְּתָשׁוֹת הָאֵלֶּה,

הבהונות המובסים האלה.

האם אני לבד?

למה?

איפה היית?

מתי לאחרונה הלכתי לצדך?

כל הלילה הלכתי לצדך.

אמרת "את כל כך ספקנית".

אמרת "את אסיה הגדולה ואני אירופה התרבותית".

אמרת "אהובתי"

והלכת לדרך והלכת והלכת והלכת והמשכת והלכת

והלכת והמשכת והלכת והמשכת והלכת והלכת,

והשארתי אותי שם,

בחול הזקן,

ל י ד משאית הפוכה.

וככה זה נראה:

חַיַּת הַלַּיְלָה שְׁאַתָּה כָּל כֵּךְ אוֹהֵב – יַחֲפָה רַעְבָּה מְקוֹרִית – עוֹמֶדֶת

שָׁם, בַּחֹל הַזָּקֵן,

ל י ד מְשֹׁאֵית הַפּוֹכָה,

מְשִׁמֵּעָה קוֹל צְוֹחָה.

בּוֹ, בּוֹ שְׁלִי, בּוֹ, בּוֹ, בּוֹ, בּוֹ שְׁלִי, בּוֹ,

בּוֹ, בּוֹ, בּוֹ שְׁלִי, בּוֹ,

בּוֹ,

להתראות, בן